

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

اکمل - کابل
۱۴ اکتوبر ۲۰۱۸

جنگ ارتجاعی امریکای جنایتکار در افغانستان اشغالی، هفته ساله شد

به تاریخ ۷ اکتوبر سال ۲۰۰۱ امریکا به بهانه «جنگ علیه تروریسم» و در پی فروریزی برج‌های تجارتی جهانی، این را حق خود دانست که با همپیمانانش از زمین و هوا بر افغانستان حمله کند. از زمان یلغار امریکای جنایتکار تاکنون در جنگ ارتجاعی افغانستان نزدیک به دوصد (۲۰۰) هزار کشته، صد ها هزار زخمی و چیزی در حدود یک تریلیون (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) دالر به مصرف رسیده است؛ اما واقعیت اینجاست که نه تنها «تروریسم» نابود نگردیده و هیچ امیدی به پایان جنگ وحشیانه جاری دیده نمی شود، بلکه پس از به قدرت رسیدن ترمپ «پیر خرفت» و اعلان ستراتیژی جدید امریکا برای افغانستان و کشور های جنوب آسیا این جنگ گسترش یافته که تروریسم به اشکال جدید آن از جمله داعش ظهور نموده و وحوش طالبی بیشتر از هر زمانی قدرتمند گردیده تا جایی که جنایتکاری به نام محقق از نفوذ طالب به بیشتر از ۷۰ درصد خاک افغانستان نیز پرده برداشته است.

امریکای جنایتکار که دهه ها قبل ستراتیژی آسیائی خود را دیزاین نموده بود و یکی از مهم ترین بخش های آن را ایجاد پایگاه های نظامی و شکم انداختن بر خاک افغانستان تشکیل می داد، به هیچ وجه قصد پایان دادن به جنگ ارتجاعی جاری را ندارد و هر روز با عملی نمودن برنامه های مسخره «صلح» خاک بر چشم جهانیان می پاشد. هزینه صد ها میلیارد دالر و ریختن خون هزاران عسکر خالکوبی شده ای امریکائی نه برای نابودی «تروریسم» ساخته دست سازمان های جاسوسی امریکا و شرکاء به مصرف رسیده بلکه برای تدوام حضور در این منطقه ستراتیژیک آسیا می باشد. اخیراً طرح خصوصی سازی جنگ امریکا در افغانستان سر زبان ها افتاده است. اریک پرنس، بنیان گذار شرکت امنیتی امریکائی Blackwater می گوید که «امریکا باید به همان ستراتیژی جنگی خود برگردد که در اوایل حملات هوائی بالای طالبان در سال ۲۰۰۱ اتخاذ نموده بود.» وی می افزاید که در آن زمان فقط چند تن از عساکر قوای خاص، سیا و نیروی هوائی محدود توانست طالبان را از افغانستان برانند. به این معنی که حال با ۱۵.۰۰۰ نیروی امریکائی، ۳۰.۰۰۰ نیروی قراردادی و ۸.۰۰۰ نیروی ناتو نمی تواند یک ولایت را از طالبان بگیرد. این چنین اظهار نظر ها بیانگر آن است که هدف امپریالیست ها تدوام این جنگ است نه خاتمه آن و نباید انتظار داشت که درنده های اشغالگر فرشته های صلح شده و به این کشور جنگ زده صلح می آورند.

در عملیات سال ۲۰۰۱، بسیاری از طالبان کشته و اسیر شدند. از جمله اسیران، طالبان پائین رتبه و بیشتر میان رتبه به زندان گوانتانامو و سایر زندان ها منتقل شدند، ولی طالبان سرشناس و کارآمد به فرمایش پاکستان به این کشور پناه

بردند. به گفته یکی از افسران نظامی فرانسه، اسامه بن لادن زیر هدف شلیک سلاح پیشرفته قرار داشت، اما یکی از افسران امریکائی مانع این کار شد. صدها رویداد امثال آن نشانگر آن است که افغانستان طعمه فصل جدید جنگ امریکا خواهد بود که پایان آن به این زودی ها امکان پذیر نیست.

امریکای جنایتکار برای این که تجاوز خود را تدریجاً رسمی ساخته و پایه نظامی خود را مستحکم نماید، طی رأی گیری در سال ۲۰۰۲ "کرزی" را که نسبت به "ستار سیرت" رأی کمتر گرفته بود، به خواست خود به قدرت رساند و زمینه را برای حکومت ۱۳ ساله آن هموار ساخت، چون کرزی از افراد فرمانبردار امریکا بود. امریکا تمام رهبران جهادی و جنگسالاران پُر قدرت و سرکش را که مبدا علیه حضور آن در افغانستان با رقیبان کنار بیاید، از بین برد. کشته شدن احمد شاه مسعود دو روز قبل از واقعه یازده سپتمبر توسط القاعده این امکان را به وجود آورد تا با عبدالله و فهیم در جلسه آسیای میانه در بدل ۷۰ میلیون دالر معامله صورت گیرد که با حمله و حضور امریکا مخالفت نکرده و از آن پذیرائی نمایند. امری که با اطمینان می توان نوشت در صورت موجودیت مسعود، عین معامله با خودش صورت می گرفت.

پس از سناریوی یازده سپتمبر به تاریخ ۴ اکتوبر سال ۲۰۰۱، کشورهای ناتو به ریاست امریکا ماده جدید را درج قانون ناتو نمودند که به نام دفاع جمعی یاد می شود. مطابق این حکم، هر کشور عضو ناتو که مورد حمله خصمانه قرار می گیرد، سایر اعضا برای دفاع آن اقدام می کنند. این ماده چندی قبل از پلان حمله بالای افغانستان ایجاد گردید، چون امریکا به تنهایی نمی توانست مصارف و عساکر کافی برای پیشبرد جنگ در یک کشوری مانند افغانستان را تأمین کند. از سوی دیگر، حضور کشورهای عضو ناتو به تجاوز افغانستان ظاهراً رنگ قانونی می بخشد. در چوکات قانون ناتو، کشورهای عضو مکلف اند که حد اقل ۳ درصد تولیدات ناخالص داخلی خویش را برای بودجه دفاعی ناتو تخصیص بدهند. وزیر دفاع امریکا جیمس منیز مشهور به سگ دیوانه سال قبل کشورهای عضو ناتو را به دلیل ناتوانی در تخصیص این بودجه مورد انتقاد قرار داد.

اگر اندک مطالعه شود، ساختگی بودن جنگ امریکا خود را بیشتر از هر زمان دیگر نمایان می سازد. گروه طالبان در حقیقت هیچ آدرس مشخص یا رهبریت مستقل ندارد که طرف های مقابل برای مذاکره و راه حل باهم بنشینند. طالبان فقط از طریق رسانه یگانه شرط خروج امریکائی ها را پیش می کنند، چیزی که امریکا در عمل نمی پذیرد. طراحان پالیسی جنگ توانسته اند که موازنه جنگ را به خوبی برقرار کنند. از یک سو اعضای طالبان را از میان این خاک اجیر گرفته و از سوی دیگر اردو و پولیس را تحت حکومت افغانستان تشکیل داده تا جنگ مداوم را به راه بیندازد و عساکر خود را از ساحه خارج و از انتقادات داخلی امریکا مصون نگهدارد. ناگفته پیداست که یکی از عمده ترین عوامل فقر و بیکاری گسترده، همین موضوع سربازگیری دولت پوشالی و وحوش طالبی از میان بیکاران می باشد.

تداوم این جنگ حتی برای اتباع امریکائی که سالها از سوی تبلیغات فریبنده رسانه های شان در انحراف قرار گرفتند، پذیرفتنی نیست. دولت امریکا می داند که به دلیل مداخلات بیش از حد در امور داخلی کشورهای دیگر، مخالفت ها، تبلیغات و انتقادات زیادی درین کشور شکل گرفته و به همین خاطر فعالیت های نظارتی و استخباراتی خویش را در برابر اتباع خویش توسعه داده است. این در حالیکه اخیراً بیشتر از ۴۰۰۰ خانواده عساکر امریکائی علیه جنگ اعتراضات به راه انداخته اند. آنان می گویند که ما مخالف اشغال افغانستان و عراق هستیم. این خانواده ها می گویند که ما نزدیک به دو دهه اولادها، پدرها و اعضای خانواده خویش را دفن می کنیم.

به همین ترتیب، سروی جدید افکار عامه نشان می دهد که ۵۷ درصد امریکائی ها خواهان اخراج عساکر خویش از افغانستان می باشند. در همین حال، مخالفت عساکر متقاعد امریکائی علیه جنگ افغانستان نیز افزایش یافته است. در

حدود ۶۹ درصد عساکر متقاعد طرفدار خروج عساکر از افغانستان می باشد. در کُل، ۷۰ درصد امریکائی‌ها به این باور اند که امریکا در افغانستان هیچ هدف روشن و مشخص ندارند. مخالفت این تعداد علیه جنگ افغانستان به خاطری حیرت آور است که امریکا هیچ گاه نگذاشته اخبار حقیقی از جنگ افغانستان و عراق به سمع مخاطبان این کشور برسد و از همین رو تمام رسانه‌های بزرگ این کشور را در گرو خود گرفته است.